

ת"פ 45215/03/13 - מדינת ישראל נגד אדם אליאסין

בית משפט השלום בעכו

31 מרץ 2016

ת"פ 45215-03-13 מדינת ישראל נ' אליאסין

ת"פ 45248-03-13

בפני כבוד השופט וויליאם חאמד

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדם אליאסין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: אין הופעה בא כוח נאשם: עו"ד בכר יאסין

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בתום שמיעת פרשות התביעה וההגנה בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל, וחבלה במזיד, לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל.

לפי המתואר בעובדות כתב האישום שהוכחו במשפט, ביום 12.3.13, בשעה 07.30 לערך, עת נסעו השוטרים יצחק ראש, חסן סאלח ומוריס בן סימון בניידת משטרתית בכביש המוביל לכפר בית ג'ן, ולאחר שהאטו את נסיעתם עד כדי עצירה בשל עבודות עפר בכביש, רץ הנאשם לעבר הניידת כשהוא צועק "קחו אותי הביתה" ומקלל, ובהגיעו אל השוטרים ניסה לפתוח בכוח את הדלת הימנית האחורית של הניידת אך השוטר חסן, שישב במושב האחורי, החזיק בדלת והנאשם לא הצליח לפתוח אותה אך החל להכות בחוזקה בידיו בדלת ובגג הניידת ושבר את גשר האורות שעל הגג, הכניס את פלג גופו העליון דרך החלון הקדמי של הניידת שהיה פתוח, נשכב על השוטר מוריס שישב בכיסא הימני קדמי והחל להרוס את חלקה הפנימי של הניידת תוך שהוא מכה בחוזקה בידיו במחשוב הניידת, תלש את המסך והמקלדת של המחשוב ואת מראת התשקיף, הכה באמצעות ידיו את השוטר מוריס ודחף אותו בגופו וגרם לו עקב כך את החבלות

עמוד 1

המתוארות בסעיף 3 לעובדות.

לציין כי ביהמ"ש קבע בהכרעת הדין כי הנתען בסעיפים 4 ו-5 לעובדות כתב האישום לא הוכח.

שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם בן 34, סיים 12 שנות לימוד, עבד כ- 10 שנים בריצוף כבישים, וכיום לומד בחוג אומנות באוניברסיטת חיפה. עוד תואר שם כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות מלאה על ביצוע מעשיו הנ"ל, הביע צער וחרטה בגינם והסביר כי הוא התנהל מתוך סערה רגשית ולא באופן מכוון כלפי השוטרים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ותורם להעמקת הבנתו את חומרת העבירה, אם כי קיימים גורמים המלמדים על קיומו של סיכון להישנות מעשה עבירה לרבות קושי בוויסות דחפים ועמדתו השוללת השתלבות בהליך טיפולי. בצד זאת שירות המבחן ציין כי הנאשם מנהל אורח חיים תקין וחיובי והוא בעל שאיפות להמשך ניהול אורח חיים כאמור ומשקיע מאמצים בפרנסת משפחתו ולהתקדמות והתפתחות לימודית ותעסוקתית, וכי הסיכון להישנות מעשה עבירה בעתיד פחת, ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית חרף קיומה של נזקקות לכך, בשל סירוב הנאשם להליך מסוג זה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש של"צ בהיקף של 180 שעות, ולשקול בחיוב ביטול הרשעתו נוכח כוונתו של הנאשם להשתלב בלימודי הוראה בעתיד.

ב"כ המאשימה טען לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם בשל פגיעתן בעיקרון שלטון החוק ובשלומם וביטחונם של השוטרים וכן ברכוש הציבור, שהתבטא בנזק שנגרם לניידת המשטרתית, והוסיף כי עלול היה להיגרם נזק חמור יותר לשוטרים אשר עמדו בפני סיכון ממשי לגרימת נזק כאמור. ב"כ המאשימה טען למתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל לתקופה של שנה עד שנתיים, וביקש להטיל על הנאשם עונש בתוך מתחם זה ולתת ביטוי למסר ההרתעתי הנדרש בנסיבות העניין תוך שהוא מפנה לפסקי דין ללמד על רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות. כן טען ב"כ המאשימה כי בעניינו של הנאשם לא מתקיימים הקריטריונים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעת הנאשם.

הסנגור טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם הינן כישלון חד פעמי שלא מאפיין את אורחות חייו וכי לאחר הליך פלילי זה שנמשך תקופה ניכרת, זיכה ביהמ"ש את הנאשם מביצוע חלק מהמעשים שיוחסו לו בכתב האישום, כאשר הנאשם היה נתון במעצר בתיק זה מיום 12.3.13 עד יום 7.4.13, היינו 27 ימים, אז שוחרר למעצר בית מלא שנמשך תקופה של 6 חודשים, עד לחודש 10/13, אז צומצם מעצר הבית לשעות הלילה, למעט ימי שישי שבת, דבר אשר נמשך כשנתיים וחצי מבלי שהנאשם יפר את תנאי השחרור ומבלי שישתבך בפלילים פעם נוספת. לטענתו, אילו יוחסו לנאשם העובדות שהוכחו במשפט, סביר להניח כי משפטו היה מסתיים תוך פרק זמן קצר יותר והנאשם לא היה נדרש לתקופת מעצר ולשהייה בתנאים מגבילים משך התקופה בה היה נתון בפועל. לטענתו, מתחם העונש ההולם כולל של"צ עד למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים שירוצו בעבודות שירות, והוסיף כי למעשים לא קדם תכנון מראש, והנזק שנגרם לניידת המשטרה הוא בשווי של 3,000 ₪, לפי הראיות שהוגשו. כן הוסיף הסנגור כי השוטרים תקפו את הנאשם וריססו אותו בגז פלפל וחרף זאת הדבר לא הובא לחקירת מח"ש. הסנגור ביקש לבטל את הרשעת הנאשם בדין ולהסתפק בעונש של"צ מאחר והרשעתו תפגע באפשרויות תעסוקה בעתיד בתחום ההוראה.

הנאשם טען כי הוא מתנצל על המעשה, והוסיף כי הוא לומד אומנות באוניברסיטה, עברו נקי, הוא מתנדב בבתי ספר וביקש להטיל עליו של"צ ללא הרשעה.

הכלל מורה כי נאשם שאשמתו הוכחה במשפט יורשע בדין, אלא אם מתקיימות נסיבות חריגות ונדירות המצדיקות להימנע מכך, שכן, ההרשעה, כשלעצמה, מהווה נדבך חשוב וחיוני בהיבט ההרתעתי כלפי הנאשם הנותן את הדין וכלפי הרבים, והימנעות מהרשעת נאשם כאמור, בהעדר נסיבות מיוחדות להצדיק זאת, מחטיאה את מטרות ההרתעה והגמול. בית המשפט העליון הגדיר את המבחן לבירור אפשרות הימנעות מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה במשפט, בציינו כי:

" הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם,

ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים

על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה

האחרים..."

(ע"פ 2083/96 תמר כתב נ. מדינת ישראל).

הנאשם שבפניי ביצע עבירות חמורות עד מאוד, שסיכנו את שלומם וביטחונם של השוטרים, משרץ לעבר הניידת והחל להכות בה בחוזקה, הכניס את פלג גופו העליון לתוכה ותקף את אחד השוטרים, תוך שהוא משתולל באופן מסוכן והורס אביזרים שונים של הניידת. מעשים אלו פגעו בעקרון שלטון החוק ובסדר הציבורי. השוטרים, שהינם שליחי ציבור, הניצבים בשערי החברה להגן על בניה, זכאים להגנה מפני כל מי שמבקש לפגוע בהם, להטיל עליהם אימה או להפריע להם במילוי שליחות זו. חברה דמוקרטית לא יכולה לקיים סדר ציבורי מבלי ליתן הגנה ראויה לנציגיה העושים יומם וליל לאכוף דין ולקיים סדר. הגנה כאמור תיעשה על ידי הטלת ענישה מרתיעה על השולח ידו בעבירות מהסוג הנ"ל, וכזו אשר תביע את סלידתה של החברה מעבירות אלו.

אכן, הנאשם שבפניי נעדר עבר פלילי לחלוטין. יחד עם זאת, כבר נקבע בפסיקה כי העובדה כי נאשם, שאשמתו הוכחה, נעדר עבר פלילי, אינה מהווה, כשלעצמה, נסיבה מיוחדת המצדיקה חריגה מהכלל הנ"ל והימנעות מהרשעתו בדין. בצד החומרה הטמונה בעבירות שביצע הנאשם, נסיבות ביצוען ותוצאותיהן, יש לייחס משקל, בסוגיה של הרשעתו או ביטול הרשעתו, לעובדה כי חרף קיומו של סיכון להישנות מעשי עבירה בעתיד וקיומה של נזקקות טיפולית, לפי התרשמות שירות המבחן, שלל הנאשם נזקקות זו, דבר המותיר סיכון כאמור על כנו.

עוד הבאתי בחשבון כי בצד העבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274 (1) לחוק, נקבע עונש מינימום של מאסר לתקופה של 3 חודשים. אכן, לפי ההלכה, עונש זה יכול כי יהא על תנאי, ובית המשפט אף רשאי לחרוג ממנו בהתקיים נסיבות מיוחדות להצדיק זאת (**לפי סמכותו בהוראת סעיף 35 א (א) לחוק העונשין**). עם זאת, לא מצאתי כי התקיימו בעניינו של הנאשם כאן נסיבות כאמור.

בהתייחסו לאפשרות אי הרשעת נאשם שביצע עבירה שבצידה נקבע עונש מינימום, קבע בית המשפט העליון כי:

" לא ראוי לקבוע כלל גורף לפיו בעבירה שנקבע לה עונש

מינימאלי אין מקום להימנע מהרשעה. קביעת כלל כזה

חותרת תחת הרציונאל בהכרעה על הימנעות מהרשעה,

שמחייבת התייחסות ואיזון פרטניים בכל מקרה לגופו.

עם זאת, סבור אני כי קביעת עונש מינימאלי לעבירה

מלמדת על חומרתה בעיני המחוקק, ועל בית המשפט

להתחשב גם בקביעה זאת במסגרת איזוניו, בגדר

האינטרס הציבורי ".

(רע"פ דיאנה סרגייב נגד מ"י - פורסם בנבו).

בנסיבות הנ"ל הגעתי לכלל מסקנה כי לא מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות ביטול הרשעת הנאשם בדין, ואני דוחה את הבקשה לביטול ההרשעה.

ראשית הליך הענישה בקביעת מתחם העונש ההולם, על רקע עיקרון ההלימה, שהינו העיקרון המנחה לשם כך, ובית המשפט יביא בחשבון, לצורך כך, את הערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשה העבירה ואת מידת הפגיעה בהם (הוראות סעיף 40 ב ו- 40 ג לחוק), וכן את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות אלו המנויות בהוראת סעיף 40 ט לחוק, ובין היתר קיומו או העדרו של תכנון מראש, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, הנזק שנגרם עקב מעשה העבירה וזה שעלול היה להיגרם עקב כך, יכולתו של הנאשם להימנע מביצוע העבירה ולהבין את הפסול שבה, האכזריות בביצועה והקרבה לסייג לאחריות פלילית (הוראת סעיף 40 ט לחוק).

כאמור, העבירות בהן הורשע הנאשם פוגעות בערכים החברתיים שעניינם שלטון החוק והסדר הציבורי, והצורך להגן של שלום וביטחון השוטרים בפרט ושלום הציבור בכלל, וכן פוגעות אלו בזכות הקניין של הזולת, שכן, הנאשם, עקב מעשי בריונות שביצע, גרם נזק רכוש לניידת המשטרתית. אכן, למעשי העבירה לא קדם תכנון מראש, כפי שניתן ללמוד מעובדות כתב האישום שהוכחו, ואלו לא בוצעו בתחכום ולא באמצעות כלי נשק קר או חם, ולא בוצעו על ידי מספר שותפים לדבר עבירה. יחד עם זאת, הנסיבות מלמדות כי הנאשם הפגין תעוזה רבה וחריפה, משרץ לעבר הניידת, להפתעתם המוחלטת של השוטרים שעצרו את הרכב בשל עבודות בכביש, החל להכות בניידת ושבר את גשר התאורה שעל הגג, ניסה לפתוח את הדלת בכוח, הכניס את גופו דרך החלון והחל מכה בחלקי המחשוב והמראה תוך שהוא גורם נזק כבר לחלקי הניידת השונים ותוקף את השוטר שישב במושב הקרוב אליו. הדבר מצביע על נחישות לפגוע בשוטרים

ובניידת, משלא חדל הנאשם ממעשיו עד שהשוטרים הצליחו להשתלט עליו.

בהתייחס לחומרה בביצוע עבירות אלימות כנגד שוטרים קבע בית המשפט העליון כי:

" חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר

המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות

שכזז המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית

יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג וברית.

הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק,

וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא

את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף,

מתוקפנים ומאיימים "

(רע"פ 1922/11 יניב רחמימוב נגד מ"י - פורסם בנבו).

כן נקבע בעניין אחר כי:

" חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של

הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של

נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר

ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג

זה במהירות האפשרית...

בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית

כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי

ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם

ובמעמד. על כן בתי המשפט מחויבים להכביד

את ידם ולתת עונשים מרתיעים...".

(רע"פ 5579/10 דוד קריה נגד מ"י - פורסם בנבו).

בנסיבות הנ"ל, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם כולל מאסר על תנאי עד למאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים וקנס כספי.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש שקבע במידה ומצא כי הנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש כי ישתקם (**הוראת סעיף 40 ד' לחוק**). כאמור, שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית וסיכון להישנות מעשי עבירה בעתיד, אם כי הנאשם שלל כל אפשרות לשלבו בהליך שיקומי, ולא נטען על ידו כי יש לחרוג ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום כלשהם.

משכך, יש לגזור את דינו בתוך מתחם העונש שקבעתי לעיל. בשלב זה של ההליך יביא בית המשפט בחשבון גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (**לרבות אלו המנויות בהוראת סעיף 40 יא לחוק**), ובין היתר, את לקיחת האחריות על ידי הנאשם, עברו הפלילי או העדרו של זה, נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, הנזק שנגרם לו עקב ביצוע העבירה וכתוצאה מהעונש שיוטל עליו, תרומתו לחברה ומאמציו לתיקון הנזק שגרם עקב ביצוע העבירה, וכן חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

כאמור, למעשי הנאשם לא קדם תכנון, ואלה לא בוצעו בתחכום. כן הבאתי במניין השיקולים לענישה כי הנאשם נעדר עבר פלילי לחלוטין, החרטה שהביע בפני שירות המבחן בגין הסתבכותו בעבירות בהן הורשע, התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מנהל ככלל אורח חיים נורמטיבי, וכי האירוע נשוא התיק כאן לא מאפיין את אורחות חייו, וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. כן ייחסתי משקל לכלל נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות היותו סטודנט ומפרנס של משפחתו, ולעובדה כי הוא היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח משך 27 ימים, ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא וחלקי למשך תקופה העולה על שנתיים, כאשר בסופו של יום הוא זוכה מהעבירות שיוחסו לו, בהתייחס לחלק מעובדות כתב האישום. כלל האמור מצדיק לנהוג לפי הרף התחתון של מתחם העונש, לעניין רכיב המאסר, בצד עונש של"צ וקנס כספי. ענישה כאמור תקיים אחר צורכי ההרתעה כלפי הנאשם והרבים, מחד, ותאפשר לנאשם להתמיד בניהול אורח חיים תקין, מבלי לפגוע במסגרות חייו השונות, האישיות, התעסוקתית והלימודית, מאידך.

סוף דבר, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע עליה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו או עבירה של חבלה במזיד, ויורשע עליה.

ג. של"צ בהיקף של 180 שעות. הנאשם יבצע עונש זה במוקד עירוני בעיריית סכנין. בית המשפט מבהיר לנאשם את התוצאות לפי הדין של הפרת צו זה.

ד. קנס כספי בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב - 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/6/16 ובכל ה - 1 לחודש שלאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא את גזר הדין לפרקליטות מחוז חיפה עוד היום.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר ב' תשע"ו, 31/03/2016 במעמד הנוכחים.

וויליאם חאמד , שופט